

сите случай да я напуснете. День следъ день вие отсичате по едно дърво, да ги разределите, за да може слънчевата свѣтлина да проникне въ тѣхъ. Свободно мѣсто трѣбва да има въ гората, да освѣтява всички дървета.

Сжщиятъ законъ има отношение къмъ човѣшкитѣ мисли и чувства. Дойде ли въ ума ви една възвишена, благородна, Божествена мисль, веднага трѣбва да ѝ направите мѣсто. Всички обикновени мисли трѣбва да дадатъ пътъ на Божествената, да ѝ отворятъ мѣсто. Влѣзе ли въ сърдцето ви едно Божествено чувство, всички обикновени чувства трѣбва да му отворятъ пътъ. И до днесъ хората сѣкатъ дърветата. — Защо? — Или за прехрана, или защото сж израсли на мѣста, на които хората искатъ да живѣятъ. Много отъ сегашнитѣ дървета сж израсли на чужди мѣста, а не на собствени. Тѣ сж наематели, а не собственици. Щомъ е така, собственикътъ всѣкога може да вземе брадвата и да ги отсѣче. Той ще имъ каже: Вие живѣхте тукъ 200—300 години. Достатъчно вече! Отъ днесъ ви уволнявамъ, идете на друго мѣсто. Дойде ли до онѣзи дървета, които сж израсли на собствени мѣста, господарьтъ нѣма право да ги сѣче. За такива дървета, именно, казваме, че не трѣбва да се сѣкатъ.

Какъ постѣпватъ собственицитѣ на къщитѣ съ своитѣ наематели? Първоначално тѣ правятъ договоръ съ наемателитѣ си за нѣколко години. Щомъ изтече срокътъ, наема-